

*Κράτα με να σε κρατώ
να ανεβούμε το βουνό*

*Μια Ιστορία
για τη Φιλία*

Συγγραφείς

Βαγγέλης Γ.

Νάσος Γ.

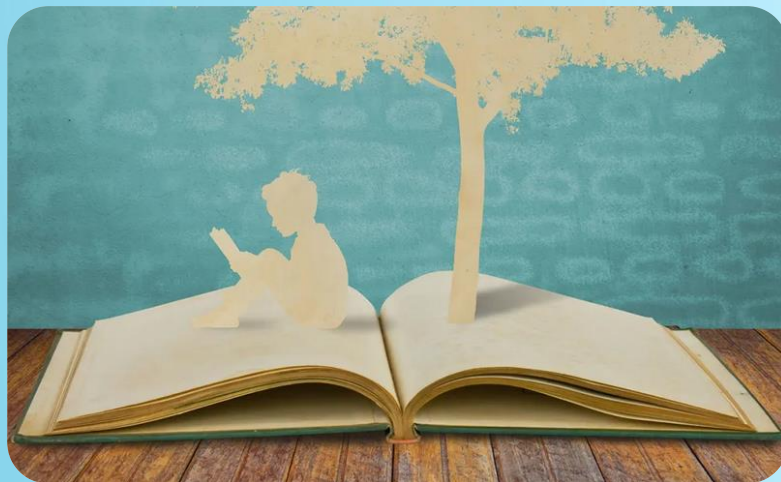
Παναγιώτης Κ.

Στεφάν Τ.

Εικονογράφηση Επιμέλεια

Βαγγέλης Γ.

Νάσος Γ.

Μια φορά και έναν καιρό σε ένα μακρινό κόσμο ζούσαν τέσσερις φίλοι, ο Μάριος, ο Στέλιος, ο Γιάννης και ο Αποστόλης. Μια ηλιόλουστη Κυριακή οι τέσσερις φίλοι αποφάσισαν να κάνουν κάτι τολμηρό, να ανέβουν στο βουνό Ρέβερεστ.

Ετοίμασαν τα πράγματά τους από την προηγούμενη νύχτα επειδή ανυπομονούσαν για το μεγάλο ταξίδι. Την άλλη μέρα ήταν πανέτοιμοι και ορεξάτοι για να ξεκινήσουν. Μέχρι τους πρόποδες του βουνού τους πήγε με το αυτοκίνητό του ο Αποστόλης. Εκεί έβαλαν τον εξοπλισμό για την ανάβαση. Από δω και πέρα θα ανηφόριζαν με τα πόδια.

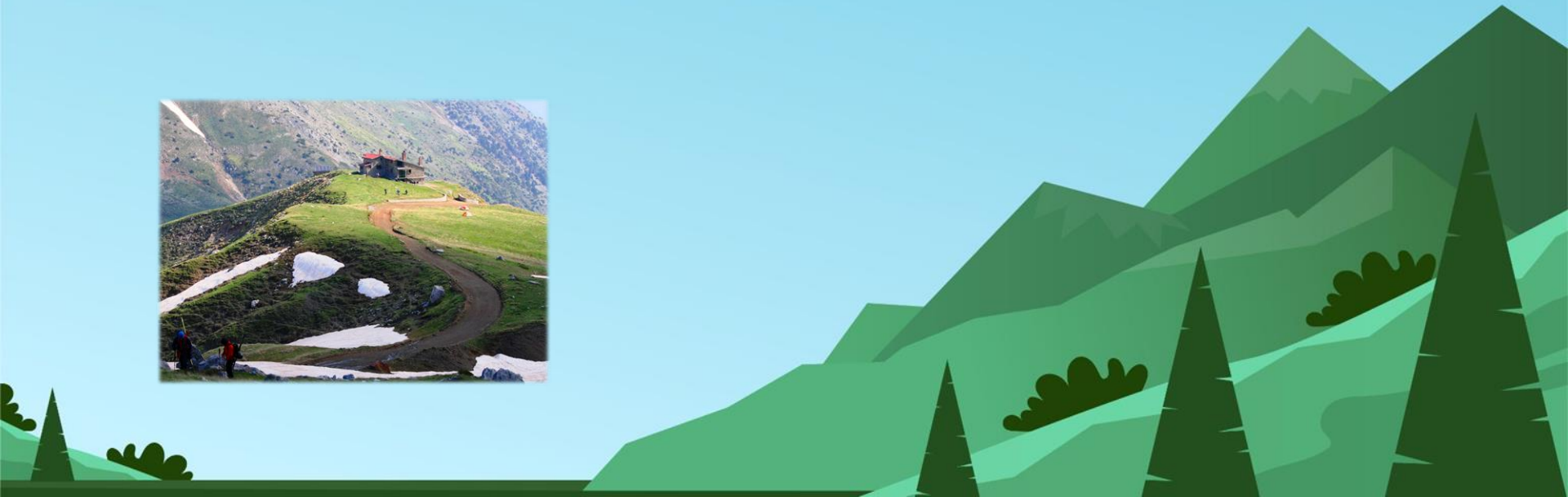
Πρώτη τους στάση η λίμνη Χαϊπέριος. Ο στενός και επικίνδυνος δρόμος έκρυβε πολλές κακοτοπιές και απαιτούσε προσοχή. Ανεβαίνοντας προς τη λίμνη συνάντησαν πολλά άγρια ζώα που τα θαύμασαν από μακριά!! Σε λιγάκι η μικρή λίμνη απλώνονταν μπροστά τους σαν καθρέπτης του ουρανού. Στάθηκαν ακίνητοι, ανέπνευσαν βαθιά και αγνάντεψαν την ομορφιά του τοπίου. Οι τέσσερις φίλοι συμφώνησαν να κατασκηνώσουν εκεί το μεσημέρι.

Στη λίμνη ψάρεψαν πέστροφες και ο Μάριος τις έψησε, μιας και ο πατέρας του ήταν μάγειρας και του έμαθε όλα τα μυστικά. Έστησαν προσωρινά τις σκηνές και ξεκουράστηκαν για εκείνο το βράδυ. Η θέα του έναστρου ουρανού ήταν μαγευτική!!!! Με τους ήχους της άγριας φύσης αποκοιμήθηκαν ήρεμα.

Το επόμενο πρωί σηκώθηκαν νωρίς για να συνεχίσουν την πορεία προς την κορυφή. Κατευθύνονταν προς το καταφύγιο στην ανατολική πλευρά του βουνού. Στο δρόμο προς το καταφύγιο έπιασε ξαφνικά καταιγίδα. Το έδαφος γλιστρούσε πολύ, λόγω του νερού, και έφτασαν στο καταφύγιο βρεγμένοι και κουρασμένοι. Εκεί περίμεναν να σταματήσει η βροχή. Όμως αυτή δεν έλεγε να σταματήσει. Ο Αποστόλης καθότι ανήσυχος βαρέθηκε πολύ και αποφάσισε να συνεχίσει μόνος του. Οι υπόλοιποι της παρέας μάταια προσπαθούσαν να τον μεταπείσουν. Αυτός δεν τους άκουσε και έφυγε χωρίς δεύτερη σκέψη.

Τολμηρός και αισιόδοξος ξεκίνησε μόνος του προς την κορυφή. Στη συνέχεια, αφού κουράστηκε πολύ και δεν είχε που να ξαποστάσει άρχισε να έχει τύψεις που εγκατέλειψε τους φίλους του. Γρήγορα μετάνιωσε για την επιπόλαια επιλογή του και φοβισμένος αναρωτιόταν πώς θα μπορέσει να τους εντοπίσει. Έψαχνε παντού αλλά πουθενά οι φίλοι του!!

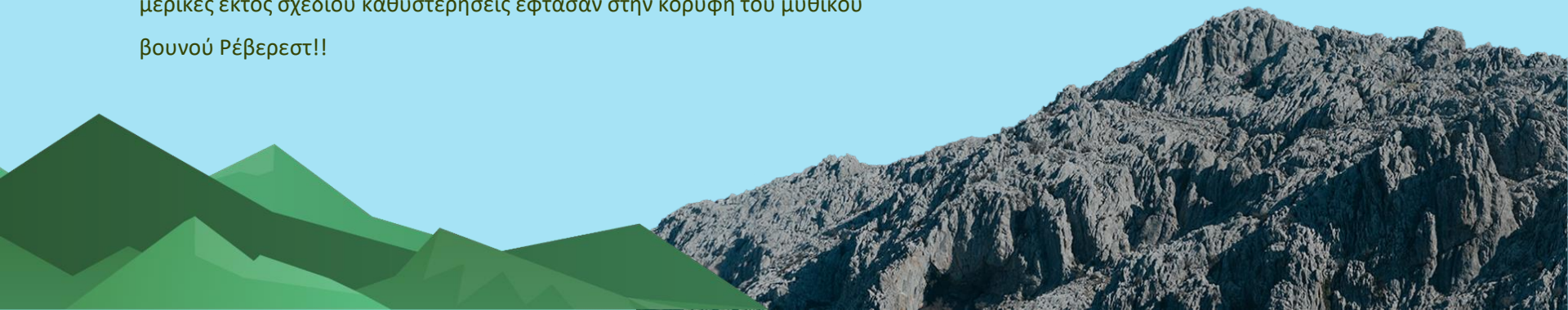
Σιγά σιγά άρχισε να νυχτώνει. Ξαφνικά άκουσε ένα θρόισμα στα φύλλα. Τρόμαξε και κρύφτηκε μέσα σε ένα θάμνο. Ένωσε την καρδιά του να χτυπάει δυνατά και τα πόδια του να τρέμουν αλλά αμέσως συγκέντρωσε τη σκέψη του στους φίλους του.

Τότε πετάχτηκαν από τους θάμνους ο Στέλιος και ο Γιάννης, οι οποίοι τον έψαχναν γύρω στο δάσος. Ένωσε απίστευτα τυχερός!!

Ο Αποστόλης μόλις τους είδε, μη μπορώντας να κρύψει τη χαρά του, έτρεξε να τους προλάβει και όλοι μαζί γύρισαν στο καταφύγιο που τους περίμενε ο Μάριος ανυπόμονος.

Την επόμενη μέρα το πρωί, ξεκίνησαν για τον τελικό τους προορισμό, την κατάκτηση της κορυφής!! Μετά από κάμποση ώρα κουραστικού περπατήματος και ανάβασης έφτασαν στα μισά της διαδρομής, σε μια απότομη πλαγιά. Για να μην χαθούν και πέσουν δέθηκαν με ένα σκοινί που είχε στην τσάντα του ο Γιάννης. Ο αέρας που φυσούσε δυνατά τους δυσκόλεψε αρκετά.

Τελικά έπειτα από πολλές ώρες πεζοπορίας σε δύσβατα μονοπάτια, ανάβασης σε απότομες πλαγιές, κούρασης στα όρια της εξάντλησης και μερικές εκτός σχεδίου καθυστερήσεις έφτασαν στην κορυφή του μυθικού βουνού Ρέβερεστ!!

Όμως η περιπέτειά τους δεν τελειώνει εδώ...

Έγιναν γνωστοί σε όλο τον κόσμο γιατί ήταν τα νεότερα άτομα που ανέβηκαν στο βουνό Ρέβερεστ.

Έτσι, ένα μήνα αργότερα μια εταιρεία κατάδυσης τους έκανε ένα δώρο, μια δωρεάν κατάδυση στον κοραλλιογενή ύφαλο της Υφαλίδας.

Οι τέσσερις φίλοι ήταν ενθουσιασμένοι και περίμεναν πώς και πώς να 'ρθει η μέρα αυτή !!!

Δυστυχώς ο Αποστόλης δεν ήξερε σχεδόν καθόλου κολύμπι άρα δε θα μπορούσε να ακολουθήσει μαζί τους στην εξερεύνηση του βυθού. Η παρέα ανέλαβε πρωτοβουλία και δράση. Τον πήγαιναν κάθε μέρα στην παραλία για να του μάθουν να κολυμπάει. Μετά από ένα μήνα ομαδικής προσπάθειας και σκληρής προπόνησης ήταν έτοιμος για την κατάδυση.

Η μεγάλη ημέρα έφτασε, ο καιρός ήταν ηλιόλουστος, η μέρα φωτεινή και η χαρά όλων διάχυτη. Τα πειράγματα μεταξύ των φίλων και τα γέλια ακούγονταν παντού. Όλοι φόρεσαν την κατάλληλη στολή και μπήκαν στο νερό. Η ομορφιά του υποβρύχιου κόσμου ήταν απεριγράπτη, χιλιάδες πολύχρωμα ψάρια κολυμπούσαν από εδώ και από εκεί και ξεπρόβαλλαν μέσα από κοράλλια με φωτεινά χρώματα και τους πιο περίεργους σχηματισμούς.

Ο Αποστόλης όμως, ο οποίος είχε μείνει πίσω, παρασύρθηκε από ένα θαλάσσιο ρεύμα που τον οδήγησε σε ένα μεγάλο και άγριο κοπάδι καρχαριών. Οι φίλοι του πάλι τον έψαχναν!!

Κατάφερε με ελιγμούς να επιβιώσει από τους καρχαρίες αλλά ξόδεψε αρκετό οξυγόνο. Όταν τον εντόπισαν συνειδητοποίησαν ότι βρισκόταν η ζωή του σε κίνδυνο. Λειτουργήσαν ψύχραιμα και άμεσα, τον πήραν μαζί τους και άρχισαν να κολυμπάνε προς τη βάρκα.

Ευτυχώς γύρισαν πίσω σώοι και αβλαβείς.

Όλοι, εκτός από τον Αποστόλη που υποσχέθηκε στον εαυτό του πως δεν θα ξαναμπεί στη θάλασσα, πέρασαν το καλύτερο περιπετειώδες καλοκαίρι της ζωής τους!!!

Και φυσικά κατάλαβαν ότι έχοντας εμπιστοσύνη ο ένας στον άλλον και φροντίζοντας την ενότητα της ομάδας τους θα είναι κάθε μέρα έτοιμοι για νέες περιπέτειες!!!

Τέλος